

stod: „Generalforsamlingen opfordrer dernæst Bestyrelsen til at søge ændret de gennem Krydstoldvæsenet i vore Farvande herskende Forjæglingsforhold og til at søge gennemført en Reform af den for Skibsfarten i vore Farvande byrdefulde Maade, hvorpaa Krydstoldvæsenet udøver sin Virksomhed.“ Det er jo klart, at de Folk, som her tale, tale ud af Hjertet; det er nemlig dem, der have Skoen paa, og derfor føle, hvor den trykker. For øvrigt skal jeg af andre Vidnesbyrd anføre, at jeg for mit eget Vedkommende mange Gange og i flere Aar har hørt Udtalelser mod Krydstoldvæsenets virkelige Gavnlighed, og det er fra Folk i selve Krydstoldvæsenet, Krydstoldassistenten og højere Toldembedsmænd og fra Søofficerer, der, som bekendt, ere næstkommanderende under Krydstoldvæsenet og føre den Stonnert, hvormed man inspicerer disse mange Skibe Kysterne rundt. Men der er et andet Forhold, som jeg gerne vilde fremhæve her ved denne Lejlighed, det er over for Udlandet. Der er jo ingen Spørgsmaal om, at vi bør skaffe alle mulige Lettelser for Skibsfarten, og vi gøre det ogsaa efterhaanden; i flere Aar have vi gjort, hvad vi formaa her i Landet for ikke at hindre Skibsfarten. Nu i Særdeleshed, efter at denne Nord-Ostersøkanal er bleven aabnet, hvad enten det gælder Fyr-, Vager- eller Opmaalingsvæsenet, gøres der overordentlig nyttige og store Arbejder for at hjælpe Skibsfarten. Men saa skulde man jo ikke gennem en forældet Institution hindre Udlandets Skibe og lægge saadanne Baand paa dem, som jeg skal anføre et Eksempel paa. Det var i 1893, at en engelsk Dampner „Darent“ kom Hirtsholmene ind, altsaa paa alfar Vej; den skulde ned ad Bæltet til. Saa rør der en Solle hen i Nærheden af den og præjer den, og Skibet gaar ganske rolig videre og tager ikke Notits af den; de tovede, det var Fiskere eller Kadretere eller lignende; Skibet gaar altsaa videre og kommer ned til sit Bestemmelsessted, Nyborg. Der var saa imidlertid selvfølgelig telegraferet ned om denne Forbrydelse, og det blev altsaa betydet Kaptajnen, at han havde overtraadt Generaldirektoratets Resolution af 3dje November 1893, og at han i den Anledning havde at erlægge en Bøde paa 200 Kr. Kaptajnen nægtede at betale Bøden, og saa blev der ikke gjort videre ved Sagen den Gang. Det er jo allerede lidt uheldigt, at et udenlandsk Skib skal kunne nægte at rette sig efter Landets Bestemmelser, naar de nu en Gang eksistere. — Jeg skal her indstyre den Bemærkning, at naar jeg meddeler dette, er det, saaledes som det er blevet mig refereret, og jeg an-

tager, at den højtærede Finansminister muligvis er kendt med denne Sag, og at min Fremstilling vil vise sig rigtig. — Men da Skibet kom tilbage hertil to Aar efter — i Fjor kom det paa Njovenhavns Red — saa blev det betydet Kaptajnen, at denne Bøde skulde betales. Da han ikke vilde det, maatte vedkommende Skibs Ekspedition her i Njovenhavn betale Bøden paa 200 Kr. Saa indgav vedkommende Ekspedition et Andragende til Overtoldinspektoratet om at blive fritagen for Bøden, der var nemlig blevet afholdt Forhør over det engelske Skibs Kaptajn, og han havde beediget, at han havde handlet i fuldstændig god Tro, da han passerede Hirtsholmene; han havde nemlig intet set hverken til Splitflaget, Krydstoldflaget eller til Krydstoldkommeranten. Men der blev svaret herpaa, at man ikke kunde gaa ind paa at eftergive Bøden, og Overtoldinspektoratet gjorde Dampskibsekspeditionen opmærksom paa, at der forelaa en Misforstaaelse; det var ikke Generaldirektoratets Resolution af 3dje November 1893, man gik efter, og Kaptajnen var altsaa ikke bleven idømt en Bøde efter denne Bestemmelse, men der forelaa en Overtrædelse af Straffelovens § 98, jfr. § 100, — som muligvis er det høje Ting bekendt, efter hvad der i den sidste Tid er passeret i den bekendte Fru Behrendtske Sag; det var den samme Paragraf, som blev anvendt der —, og det udtaltes derefter, at strengt taget skulde vedkommende Kaptajn have været sat under kriminel Tiltale, men i Erkendelse af, at dette kunde medføre store Ulemper for en Skibsfører, undlader man som Regel at forlange Tiltale under Forudtætning af, at vedkommende frivillig gaar ind paa at betale en efter Generaldirektoratets Skøn passende Bøde. Jeg tror, at hvis dette forholder sig rigtigt, er det ikke just nogen videre hensigtsmæssig Ordning. Der er selvfølgelig fra Krydstoldvæsenets Side indsendt Udtalelser om denne Sag; hvorvidt de afvige fra, hvad der er refereret mig, kan jeg jo ikke vide, men de skulle gaa ud paa, at de i sin Tid havde Vaade med Flag liggende der oppe ved Hirtsholmene foruden selve Krydstoldkutteren, ja, at de endog saa først havde skudt 2 løse Skud og saa et skarpt Skud mod den engelske Dampner for at faa den til at stoppe. Kaptajnen og Styrmanden og en Mand til have Iderimod aflagt beedigede Vidnesbyrd om, at de hverken have set Flaget eller Krydstoldjagten og ikke heller hørt Skuddene, saa hvis dette forholder sig rigtigt, er det naturligt lidt kedeligt, naar Krydstoldvæsenets Opfattelse af Situationen er saa vidt forskellige fra den,